

25è. ANIVERSARI LLIBRERIA LES VOLTES
La Bisbal 4-7-2012 (text recuperat publicat a Totbisbal)

Rosa M. Masana

Inici

Entrevistes**25è aniversari de la llibreria Les Voltes**

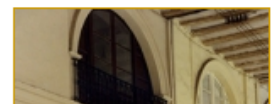
Aquesta emblemàtica llibreria, situada inicialment a sota de les Voltes de la Bisbal, va començar a despatxar diaris i revistes el dia 1 d'agost de l'any 1987. La ubicació en un lloc cèntric, de fàcil accés tant pels bisbalencs com per les persones vingudes d'altres indrets, ha propiciat la bona marxa del negoci, acompanyat, evidentment, pel caràcter afable de les dues germanes Pérez-Conchs, que han sabut donar un tracte quasi familiar a tots els clients.

Hola Anna. Vau obrir la llibreria ara farà vint-i-cinc anys?

Sí, exacte. El primer local el teníem al número 15 de sota de les Voltes, i hi vam estar fins l'any 2002. Abans de nosaltres hi havia hagut l'armeria Crumols, dedicada a la venda d'escopetes, pólvora i tota mena d'articles de cacera. Era un local molt petit que durant anys havia estat tancat, potser entre la tenda i el magatzem feia uns 50 m². El vam llogar a Josep Mont.

Per què vau iniciar aquest negoci?

Perquè el llibreter senyor Hugas, que tenia llogat un local al propietari de l'Hostal Adarnius, al costat d'on encara ara hi ha el bar, es va jubilar. I nosaltres li vam comprar el traspàs del comerç. Però físicament ens vam instal·lar uns metres més amunt. El senyor Hugas era mestre i va ser el primer alcalde bisbalenc de la democràcia, era d'ERC i, dissortadament, no va tenir sort, perquè un seguit de fets adversos el van perseguir i li van distorsionar la vida.

Amb quin nom vau obrir l'establiment?

Amb el nom de "Llibreria les Voltes". Teníem venda de llibres, diaris, revistes i material escolar i d'oficina. Ara, amb l'ús generalitzat dels ordinadors, es ven poc material d'aquest tipus.

Per què vau canviar de lloc?

El 1987 ens van dir que havíem de deixar el local perquè en aquest sector s'hi volien fer obres d'adaptació de vivendes. Abans, les Voltes estaven més harmonitzades amb la seva història. Hi havia petits comerços que li donaven vida com el barber Vinyet, el fotògraf Quim Tor, la Xixonenca, que venia gelats, i la nostra llibreria. Tots vam haver de marxar. La febre de les vivendes ha despersonalitzat bastants paratges.

I després, què?

Vam tenir sort que en deixar el local de les Voltes, el senyor Font ens va arrendar aquest local on som ara al carrer Agustí Font, que també és molt cèntric. I al davant mateix hi tenim el riu. És molt petit, però estem acostumades a aprofitar l'espai al màxim. Abans, en aquest local el senyor Font hi venia tot tipus de productes per l'agricultura i pels animals. També regentava un pòster de gasoil en aquest carrer que nosaltres coneixem com "de l'escorxador".

I teniu subscriptors a diaris?

Si, aquest és un servei que dona el mateix diari. El client se subscriu i te l'opció de venir a buscar el diari a la llibreria, o bé que li duguin a casa. En aquest cas ho faig jo. Normalment estic cada dia una hora i mitja repartint amb la moto.

Quantes motos has tingut?

Primer vaig tenir una *Derbi variant* de color negre, després una altra de color blau llampant, i ara tinc una *Kymko* coreana. Les Derbi van molt bé; aquesta coreana pesa massa i he de fer bastanta força per manejar-la.

Quins horaris feu?

Obrim la botiga a dos quarts de vuit del matí fins a dos quarts de dues del migdia, i a la tarda de les cinc fins a dos quarts de nou del vespre.

I els diaris, a quina hora us els porten?

La furgoneta arriba a les set del matí. El repartidor té la clau de la llibreria i ell mateix obre, deixa els diaris del dia i s'enduu el que va sobrar el dia anterior.

Quins diaris veneu més?

La Vanguardia, El Punt, Diari de Girona i El Mundo deportivo. I el que despatxem més són, per aquest ordre, diaris, revistes, llibres i elements diversos. També tenim servei de fax i de fotocòpies.

I diaris estrangers?

També *Le Monde, Le Monde diplomatic, Le Figaró, La dernier heure, L'indépendant, Il corriere della sera, La gazzetta dello sport, The times, The Sunday telegaph, Daily Mail, Mirroir, International Herald Tribune, Financial Times, The Wall Street Journal i The Sun.*

Quan és que teniu major nombre de vendes?

Generalment els caps de setmana i per Setmana Santa, estiu i Nadal, que a més dels clients bisbalencs, vénen molts passavolants, especialment de Barcelona.

Els llibres que no teniu els podeu demanar per encàrrec, veritat?

Si, sabent l'autor, el títol i l'editorial, els encarreguem.

I el públic, què?

Molt bé, tothom molt correcte!

Sí, però vosaltres teniu un tracte amb el client molt bo i coneixeu el nom de tothom...

Ho procurem. Qui val més per aquesta tasca és la meva germana, la Núria, ella és molt botiguera. Veus en canvi jo? Sóc més de fora, de repartir, fer comandes...

Feu un bon tàndem. Teniu alguna anècdota per explicar després d'un quart de segle amb la botiga?

A veure, deixa'm pensar! Un dia va venir un polític valencià del PP amb la seva dona i ens van preguntar: "*¿qué venden más, libros en catalan o en castellano?*". Els vam dir "en català". I la seva dona li diu: "Ves, ya te lo dije, no se por qué lo has preguntado". Les dones sempre hem tingut més intuïció.

En una altra ocasió que va caure una tromba d'aigua, les clavegueres i les canals no podien engolir l'aigua perquè estaven botides, i es va desviar pel tub de l'aire condicionat i va quedar la botiga inundada. Sort que eren allà.

El proper 1 d'agost donareu confits als clients?

...

Autor/a

Rosa M. Masana Ribas

Data d'edició

04.07.2012

[Envia-ho a qui vulguis]

Imprimir

Anar a dalt ▲